

چیرۆکی نامه‌که

موخته‌سه‌م ساله‌یی
(که‌رکوک)

جاری نه‌وتۆ هه‌یه وه‌ها پروده‌دات هه‌ندیک شت پرویه‌پرووی که‌سیک ده‌بنه‌وه، که نه‌و که‌سه نه‌بیری به‌لای نه‌و شته‌دا چووه، نه‌ه‌زیشی به‌وه کردووه که تووشی بییت. سالانێکی زوو تووشی به‌سه‌رهاتێکی نه‌وتۆ بووم که وه‌ک هه‌زار لۆخانه‌یه‌کی پر له‌پێچاوپێچ تێی ده‌پوانم و بیری لێ ده‌که‌مه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌ نه‌وساو نه‌ ئیستایش سه‌رم لێ ده‌رنه‌چووه و نه‌متوانیوه په‌رده له‌سه‌ر نه‌هێنیه‌کانی هه‌لبالم!..

هه‌رزه‌کار بووم و ته‌مه‌نم چوارده‌ سالی په‌ت نه‌دابوو، له‌و ته‌مه‌نه‌یشدا وه‌ک هه‌ر هاوته‌مه‌نێکی خۆم زۆرم دل به‌ دنیا خۆش بوو. نه‌وسا به‌پاده‌یه‌کی زۆر هه‌زم به‌ یاریی تۆپی پێ بوو، وه‌ک وه‌رزشوانیک کاتیک ده‌چومه‌ مه‌یدانی یاریی تۆپی پێ و ده‌که‌وتمه‌ یاریکردن، وه‌هام هه‌ست ده‌کرد که هه‌یج که‌سیک له‌ خۆم به‌خته‌وه‌تر نییه‌. زۆر جار له‌ ماله‌وه سه‌رزه‌نشتیان ده‌کردم به‌و مه‌به‌سته‌ی ده‌ستبه‌رداری یاریکردن بيم، به‌لام هه‌موو قسه‌ و قسه‌لۆک و هه‌ول‌دانه‌کانیان بێ سوود بوون. هه‌یج شتیک به‌لامه‌وه له‌وه خۆشتر نه‌بوو، کاتیک له‌ یاریگه‌دا ده‌مانبرده‌وه و جه‌ماوه‌ر به‌گه‌رمیه‌وه بۆمان ده‌که‌وتنه‌ چه‌پله‌پریزان. له‌و ساتانه‌یشدا ته‌زویی خۆشی و شادی له‌ نووکی په‌نجه‌ی پیمه‌وه په‌ت ده‌بوو تا ده‌گه‌یشه‌ ته‌وقی سه‌رم.

ده‌مه‌و ئیوارانیک به‌سه‌ر شوسته‌ چۆله‌که‌ی جاده‌ی خوارووی گه‌ره‌که‌که‌مانه‌وه پێگه‌م ده‌بیری. ده‌مویست به‌ زووترین کات خۆم بگه‌یه‌نمه‌ مال، تا له‌ نه‌می بارانی نه‌و ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌ خۆم پرزگار بکه‌م. هه‌ورێکی توندی ته‌لخ به‌ری ئاسمانی گرتبوو. ئاسمان پرپوشه‌ی ده‌کرد و نه‌رمه‌ بارانه‌که‌ به‌

ئاستەم سەر و سەكۆتى تەپ دەكردم. تاكوتەرا زۆر بەكەمى خەلكى بەسەر شۆستەكەدا پەت دەبوون. جاروبارېش ئۆتۆمۆبېلېك بەسەر جادە قېرەكەو بەخېرايى پەت دەبوو. كزەبايەكى سارد بەدەم و پوومدا دەپژا. بايەكە لق و چلى پووتاوہى ئەو چەند دارە بى گەلایانەى سەر شۆستەكەى بەم لا و بەو لادا دەجوولاندهوہ.

ھەردوو دەستم ئاخىبووہ نىو گىرفانى قەمسەلە پەشە كورتهكەمەوہ. سەرولىشم لەتاو سەرماكە گرژ كرذبووہوہ. لەپەر چاوم بەزەرفى نامەيەك كەوت كە بەسەر شۆستەكەوہ لەپەنايەكدا كەوتبوو. بە پەرۆشەوہ دەستم بۆ درېژ كرد و ھەلمگرتەوہ. لەبەر ئەوہى كەوتبووہ تەنېشتى لاپالى ديوارىكەوہ، بۆيە تەنيا شىدار بووبوو. سەرەپاى ھەمووى تەنيا سووچىكى بە ئاستەم تەپبووبوو. دۆزىنەوہى ئەو نامەيە بەو شىوہيە تووشى واق وپمانى كردم. ھىچ نووسىن و ناوونىشانىك بەسەرەوہ نەبوو. زۆر بە شىنەيى پەنجەكانم پىدا ساوى، ھەستم كرد كە لەنىو زەرفەكەدا پارچە كاغەزىكى قەدكراو ھەيە. لە دلى خۆمەوہ كەوتە بەراوردكارى، وتم دەبىت ئەم نامەيە چى بىت و ناوەرۆكەكەيشى چ پەيامىكى لەخۆ گرتبىت.؟ بەدەم پى بېرېنەوہ بى وچان ھەر تەماشام دەكرد و لىسى ورد دەبوومەوہ. بە ھەردوو دەستم ئەم دىو و ئەو دىوم پى دەكرد.

بۆھوودە پرسىارم ئاراستەى خۆم دەكرد، دەموت داخۆ دەبىت ئەم نامەيە بەم پۆزى بارانە بۆچى ئاوەھا بەبى ناز لەسەر ئەم شۆستەيە كەوتبىت.؟! نە ناوونىشانى بەسەرەوہ بوو، نە پووليشى پىوہ لكابوو، تا بلیم لەوانەيە لە پياوانى پۆستەچى پۆستەوہ بەربووبىتەوہ. پرسىارەكانم بەردەوام بوون و بە ھىچ شىوہيەكەش وەلام دەست نەدەكەوت. لەبەر خۆمەوہ وتم ئىتر ئەمە شارىكى گەورە و پان و بەرىنە، لەوانەيە

ئەمە نامەيەكى دلدارى بىت. دەشپىت كورپىكى لاوى ھەرزەكارى خۆم ئاسا بۆ دەزگىرانەكەى نووسىبىت و لىسى كەوتبىت.. لەوانەيشە ئەمە نامەى پىرەژنىك بىت بۆ كورپەكەى نووسىبىت كە لە شوپىنكى دووردا بىت.. لەوانەيشە نامەى داواتكارى بىت بۆ بانگەپشتكردى كەسانىك بۆ سەر ئاھەنگ و شايبەك.. كۆمەلە پرسىارىك مېشكىان تەنىم، ھەرگىز نەمتوانى وەلامىكى شىاو و بەجى بۆ پرسىارەكانم بەدى بكەم، پاشان وەھام بەباش زانى قىرسىاي لى بكەم و دەركى زەرفەكە ھەلبچپم و ناوەرۆكەكەى بخوینمەوہ و لەو دلەراوكىيە پزگارم بىت.

لەو ورتە ورت و بەراوردكارىيەدا بووم، لە ناكاو لەپەر لە پشستەوہ دەستىك شانى توند گرتم. بەسەرسامىيەوہ ئاوپم داىە دواوہ، كابرەيەكى كەتە و زلەم كەوتە پىش چاوكە لە دوامەوہ وەستاوو، بەواق وپمانەوہ وەرچەرخام و پووبەپووى بوومەوہ. چاوى بېرىيە نىوچاوم و بەھەناسەبېركى و بەبى دەنگى دەستى درېژكرد بۆ ئەوہى نامەكەم لە دەست راپىسكىنەيت. منىش بەرەو پاش گەرامەوہ و خۆم لىسى دوور خستەوہ، نەمويست نامەكەى بەدەمى و پادەستى بكەم. كابرا بە پەنگورپوويدا ديارىوو كە بەپادەيەكى زۆر شپىزە بىت. حەزم دەكرد بكەوېتە قسە و دەمى ھەلبھىنەيت و مەبەستى خۆيم تىبگەيەنەيت و داواكارىيەكەيم بۆ پوون بكاتەوہ، بەلام ورتەى لەدەم نەھاتە دەرى، منىش وەھا تووشى سەرسامى بووبووم، بەپادەيەك نەمدەتوانى زمانم بېزوينم و بىمەگۆ. ھەتا دەھات زياتر پووبەپووى يەكتر دەبووينەوہ. ئەو دەيوست بەزۆرى زۆردارەكى نامەكەم لەچنگ دەربھىنەيت، منىش لە ئاستى خۆمەوہ پاشەوپاش دەبوومەوہ و نەمدەھىشت نامەكەم لى برفىنەيت. كابرەيەكى كەتەى زلە بوو، بەو ئەندازەيە منىكى تازەھەلچوويش دەرەقەتى نەدەھاتم. تووكى تەوقى سەرى نەختىك پووتابووہوہ، ھەردوو

لاجانگیشی که می‌ک سپیتیان تی که وتبوو، پانتولکی شین و چاکه تیکی گوره‌ی له‌بردابوو. چاوی لیم زهق کردبووه و سمیله فشه‌که‌یشی له‌ناکامی هه‌لچوون و توورپه‌ییدا هه‌لده‌له‌رزی. ده‌مویست ده‌مم هه‌لبینم و بپرسم نایا کابرا تو کیت و کوینده‌ریت.. مه‌به‌ستت له‌بردنی ئەم نامه‌یه چبیه و بوچی ناوه‌هایش به‌خوتو‌خو‌پایی گه‌رم پی ده‌که‌یت؟! به‌لام هه‌رچه‌ندم کرد و کوشا زمانم نه‌هاته گۆ و قسم له‌ده‌م نه‌هاته ده‌ری. کابرایش له‌ناستی خو‌یه‌وه هه‌ر له‌ده‌سته کوتیدا بوو، بو ئەوه‌ی به‌تۆپزی و زۆره‌ملئ نامه‌که‌م له‌چنگ ده‌ریه‌ینیت. نه‌نمه‌ی بارانه‌که‌یش هه‌ر به‌رده‌وام بوو. نامه‌که‌م زۆر به‌توندی گرتبووه ده‌ست و نه‌مه‌ویست له‌چنگی خو‌می ده‌ریه‌ینم. هه‌روه‌ک شتیکی گرانبه‌ها ده‌مویست تادوا هه‌ناسه‌م پاریزگاریی لئ بکه‌م. وه‌هام به‌باش زانی پابکه‌م و خو‌م له‌ده‌ستی ئەو ملۆزمه‌ پرگار بکه‌م. به‌په‌له‌ که‌وتمه‌ پاکردن و خو‌م لئی دوورخسته‌وه، ئەویش بی وچان به‌دووم که‌وت. له‌ به‌دبه‌ختیدا له‌و نیوه‌نده‌دا و له‌و سات و کاته‌دا که‌سیک به‌دی نه‌ده‌کرا، تا به‌هانامه‌وه بی‌ت و ئەو زه‌لامه‌م لئ دووربخاته‌وه. به‌په‌له‌ خو‌م کرد به‌کۆلانیکی ته‌نگه‌به‌ردا و له‌لاپالی دیواریکدا کابرا گرتمییه‌وه، وه‌ک دیوپیکی زه‌به‌لاح که‌وت به‌سه‌رمدا. نامه‌که‌م لوول دابوو، زۆر به‌توندیش له‌نیو چنگدا شار‌دبوومه‌وه. ئەوه‌نده‌م گوشییوو به‌پاده‌یه‌ک له‌نیو چنگدا چرچولۆچ بوو. به‌هه‌ر حالیک تاکه مه‌به‌ستم ئەوه‌بوو که له‌نیو چنگدا بیپاریزم و نه‌یده‌مه‌ ده‌ستی کابرای نامۆوه. بق و قینیکی زۆرم له‌و کابرا نه‌ناسه هه‌لسابوو، له‌وانه‌بوو ئە‌گه‌ر چه‌کیکم پی بویه لیم هه‌لبکیشایه و ده‌ستبه‌جئ بمکوشتایه. به‌بی و بیست و ئاره‌زویی خو‌م که‌وتبوومه‌ به‌ره‌نگاری و به‌ربه‌ره‌کانییه‌کی سه‌خته‌وه. له‌ پیناوی شتیکیدا ده‌جه‌نگام که‌ خو‌میش به‌ته‌واوه‌تی نه‌مه‌زانی

چبیه و نه‌نامه‌که‌یشی به‌چی ده‌گات! کابرای چه‌تو‌ل به‌بی ده‌نگی وه‌ک که‌پولال به‌هه‌ردوو ده‌ستی یه‌خه‌ی گرتم، به‌توندی پشتی به‌دیواریکی ته‌په‌وه چه‌سپاندم. ویستم پر به‌ده‌م هاوار بکه‌م بو ئەوه‌ی یه‌کیک به‌فریام بکه‌ویت، به‌لام هه‌رگیز که‌سیکم له‌و نیوه‌نده‌دا به‌دی نه‌کرد.

هه‌ر له‌و کاته‌دا سی مندالی تولاز به‌ته‌نیشتماندا رت بوون، به‌سه‌رسامییه‌وه هه‌ندیک دیقه‌تیان داین و ته‌ماشایان کردین، پاشان دایانه قاقای پیکه‌نین و که‌وتنه‌ پاکردن و دوور که‌وتنه‌وه. به‌هه‌موو عه‌قلی ساکاریانه‌وه له‌وانه‌یه وه‌های تیگه‌یشته‌بیتن گوايه نیمه یاری و گه‌مان ده‌که‌ین. له‌ ده‌رگه‌ی مایکه‌وه چاوم به‌ئافره‌تیک که‌وت، به‌په‌له‌ هاته‌ ده‌ری و کیسه‌یه‌کی پر له‌خۆل و خاشاکی فریادیه نیو به‌رمیلی زبلی به‌ر ده‌رگه‌که‌یانوه. ویستم ده‌مم هه‌لبه‌ینم و هاواریک بکه‌م، به‌لام چاوم لئ بوو ئافره‌ته‌که به‌بی ئەوه‌ی نیمه‌ بیینیت، به‌په‌له‌ خو‌ی کرد به‌ده‌رگه‌ی مالیاندا و چوو زووره‌وه. به‌هه‌رحال ئاکام تووشی نوشوستی بووم، پاش بگه‌رو به‌رده‌یه‌کی زۆر کابرای چه‌تو‌ل به‌سه‌رمدا زال بوو، توانایی به‌سه‌رمدا شکا. ده‌ستی بادام و زۆر به‌توند و تیژییه‌وه نامه‌ لۆچه‌که‌ی له‌چنگم ده‌ره‌ینا. به‌هه‌ناسه‌پرکئ نامه‌ ژا‌کاو‌ه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت، هه‌روه‌ک ئەوه‌ی که‌نجینه‌یه‌کی دۆزبیتته‌وه، به‌که‌یف خو‌شییوه ته‌ماشای نامه‌ نیوه‌ دارپزاوه‌که‌ی کرد. جاروپاریش به‌توورپه‌یییه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم. هه‌روه‌ک ئەوه‌ی باوکیم کوشته‌بیت وه‌هابوو. به‌هه‌ناسه‌سواری دیقه‌تی ئەم لا و ئەو لای خو‌یشی ده‌دا. وه‌هام هاته‌ پیش چاو‌که وه‌ک پاله‌وانیک ته‌ماشای خو‌ی کردبیت. له‌دلی خو‌مه‌وه وتم ده‌شی ناوه‌رۆکی نامه‌که‌ پر بیت له‌ نه‌ینی، نیستایش کابرا به‌خوشحالییه‌وه ئەو نامه‌ گرنگه‌ بناخنیته‌ نیو گیرفانی خو‌یه‌وه و

بۆی دەرپەپیت، بەلام ئەوەی که له هەموو شتیک زیاتر تووشی سەرسوپمانی کردم و هەرگیز حیسابم بۆ نەکردبوو، بینیم کابرای که ته و زله نامەکهی دپی و کوت کوتی کرد و پارچهکانی فرپیدایه سەر زهوییه که .. پارچه کاغەزی وردکراوی نامەکه وەک گەلای دار پزانه سەر زهوییه که و کهوتنه نیو باراناوه که وه . ئەوسا کابرا وەک ئەوەی کاریکی زۆر گرنگی کردبیت، بۆ چەند جاریک بەم لا و بەو لای خۆیدا سەری وەرچەرخاند و تەماشای دەوروپەری خۆی کرد، پاشان بەبێ دەنگی و بە توورپەییەوه دیقەتی دام، پشتی تی کردم و هەنگاوی ناو لیم دوورکەوتەوه . بە پەلە لەنیو کۆلانەکه دا پیچی کردەوه، خۆی کرد بە کۆلانیکێ تردا و لەبەر چاوم گوم بوو . کابرا وەک شیت بە زۆرەملی کارەکهی خۆی بە ئەنجام گەیاندا و نامەکهی لێ ساندم و تیی تهقاند و پویششت . منیش تووشی گێژاوی سەرسوپمان بووم، له شوپنه کهی خۆمدا به نائومییدی و دەستەخەپۆیی بە حەپەساوی قیت لپی پراوەستام ..!

ئەوه چی بوو که بەبێ ویستی خۆم پووی دا؟! داخۆ دەبیت خەونیکم نەبینیبیت..؟! نەخیر خەون نەبوو . ئەوتە تا بەپێوه وەستام و بە باشی دەوروپەری خۆم دەبینم . هەموو ئەو پرسیارانە بە مێشکدا هاتن و وەلامی شیام بە دەست نەدەکەوت . پاش تیپامانیکێ زۆر بەباشم زانی پارچه پەرشوبلاوهکانی نامەکه کۆ بکەم وه و بیان دەم بە دەمی یەکتەرەوه، بۆ ئەوەی بتوانم ناوهرۆکی نامەکه بخوینمەوه، بەلام هەرکه بەوردی تەماشای پارچه کاغەزه دپاوهکانم کرد، بۆم دەرکەوت که بەتەواوەتی لەنیو باراناوی سەر زهوییه که دا خوساون و که لکی هەلگرتەوه نیان نەماوه . دەوروپەرم بە تەواوەتی تاریک داگەرا . گلۆپی دارتیلەکانی گەپەکه که و نیو مالهکان داگیرسابوون . له خواروه له

بڵندگۆی مزگەوتی ئیمام قاسم دەنگی بانگی مەغریب بەرز بوو وه . سێ زەلامی بەسالدآچووی چەتر بە دەست پەیدا بوون و بە بەردەمدا پەت بوون . له قسه کانیاندا وها دەرکەوت که دەچوون بۆ مزگەوت بۆ نوێژکردن . ئاسمان بلاجەهی دەدا و بارانەکهیش تا دەهات زیاتر دای دەکرد و بەخوڕ دەباری . کهوتمه بەرپزێنه ی بارانەکه و هەموو لەشم بەتەواوەتی تەپووبوو . سەرەپای هەمووی بە خەمساردییەوه تەماشای بارانەکه م دەکرد . هەستم بە بەزین و تیکشکان دەکرد . هییدی هییدی هاتمەوه سەرخۆم، بە لۆزه لۆزه، بە نائومییدیەوه بەرەو مال کهوتمه هەنگاونان . وەهام هەست دەکرد که له یاریگە ی تۆپی پیدام و یارییه که مان دۆراندوو، گوايه دەنگی هەورەتریشقە ی ئاسمانیش هیچ شتیک نەبیت، جگە له دەنگی هات و هاوار و ناپەزایی تەماشاکەرانی یارییه که، ئەویش سەبارەت بەوەی که شکستمان هیناوه و له یارییه که ماندا دۆراندوو مانە ..!